

Oprește, Safiră

Viorica Mariniuc

Motto:

„Atunci, Petru i-a zis: Cum de v-ați înțelese între voi
să ispitiți pe Duhul Domnului?
Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău
sunt la ușă și te vor lua și pe tine.” Faptele apostolilor 5:9

Oprește, Safiră, minciuna-i păcatul
Ce are pe diavol de tată!
Vezi, vântul îți taie cărarea de-a latul,
De parcă ar vrea să te-abată.
Tu știi c-adevărul într-una învinge,
Rostește-l dar astăzi, căci omul se stinge
O singură dată.

În lume-s păcate și multe, și grele!
Și totuși lumina răsare
Din soare, din lună, din pulberi de stele,
Din cerul dorind împăcare;
Și-odată pământul îl cheamă pe lut -
Că tot ce e carne și are-nceput
Se naște și moare.

Oprește, Safiră, mai sunt păcătoși,
Dar asta cunoaște Olarul;
Îi află și-i știe pe cei stricăcioși
Doar El întocmit-a hotarul!
Iertatul de vină spre cruce apucă,
Dar cine alege o jertfă s-aducă
Nu scuipă altarul.

Se tulbură cerul... La poart-adunării
Trei umbre pământul îl sapă;
Zadarnic se-ntinde marama iertării,
Minciuna mai face o groapă!
Păcatul se zbate s-aducă părtașul,
Părtașul aduce cu dânsul chezașul -
Și nimeni nu scapă.

Oprește, Safiră, se-oprește și vântul
Și-ndată cărarea se-oprește;
Chemarea din urmă își tremură cântul
Și-auzi? - adunarea bocește.
Și nu-i Anania cel care te ține

Cu sfoară de jale, țesută-n suspine
Și parcă-ți șoptește:

„Safiro, acolo, în iazul de foc,
De-atâtea regrete, văpăile-s ude,
N-ascunde păcatul, denunță-l pe loc!
Oprește, Safiro!” ... Safira n-aude.